

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"צ 66863-10-21

19 יוני 2022

לפני:

כב' השופטת אופירה דגן-טוכמכר

המבקש:

איסמאעיל אחמד יחיא ארבאב
ע"י ב"כ: עו"ד מ. דזנה

המשיבה:

1. איכות קייטרינג שולץ 1997 בע"מ (בפירוק-
עיכוב הליכים)
2. קיי טסורו בע"מ
ע"י ב"כ: עו"ד ת. חיל ועו"ד א. יצחק

החלטה

בהתאם לפסק דינו של כב' בית הדין הארצי לעבודה מיום 2/6/22 (בר"ע 23920-05-22) ולאחר ששקלתי מחדש את טענות הצדדים בהתאם להנחיות בית הדין הארצי לעבודה, להלן החלטתי בבקשה לתיקון הבקשה לאישור תובענה ייצוגית.

עיקר העובדות הצריכות לענין הן כדלקמן:

1. המבקש הועסק במשך כשנתיים כעובד מטבח בחברת איכות קייטרינג שולץ 1997 בע"מ, חברה אשר לימים (לאחר פתיחת ההליך דנן) התפרקה [להלן: "שולץ"].
2. בתקופה הראשונה להעסקתו נעשתה ההתקשרות בין התובע לבין שולץ בהתאם להסכם לאספקת עובדים שחתמה "שולץ" עם המשיבה, חברת קיי טסורו בע"מ, ותלושי השכר הופקו על ידי קיי טסורו [להלן: "המשיבה"].
3. ביום 28/10/21 הגיש המבקש כנגד שולץ וכנגד המשיבה כתב תביעה אשר כלל עילות שונות הנוגעות לתקופת העסקתו הישירה בשולץ וכן תביעה לתשלום "דמי חגים" בגין תקופת העסקתו הראשונה (עת הועסק על ידי המשיבה). בד

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"צ 66863-10-21

בבד עם הגשת כתב התביעה הוגשה בקשה לאישור התביעה כייצוגית באשר
לטענת התובע עילת התביעה משותפת לו ולעובדים אחרים אשר הועסקו בשולץ
באמצעות המשיבה.

4. התיק נקבע לדיון מוקדם ביום 24/3/22, אלא שביני לבני החלו הליכי פירוק של
שולץ וההליכים נגדה עוכבו. בסמוך לפני ישיבת הקד"מ הגישו הצדדים לבית
הדין הסכם בדבר הסתלקות מתוגמלת, במסגרתו צויין כי מתחשיב שערכו עלה
כי הפיצוי המגיע לחברי הקבוצה בגין אי תשלום דמי חגים עומד על סך כולל של
כ 9,000 ₪ (בממוצע 600 ₪ לכל אחד מ 15 העובדים חברי הקבוצה להם עמדה
זכאות לדמי חגים), כי המשיבה נכונה לפצות את העובדים באופן מלא (ככל
שיאותרו על ידה) וכן הוסכם כי תפעל במבט צופה פני עתיד על מנת להבטיח כי
עובדיה, אשר מוצבים לעבודה במקומות שונים יזכו לתשלום דמי חגים כדין.
בין הצדדים הוסכם כי לאור התחייבות המשיבה (ומבלי שנקבע כל מנגנון בקרה
ביחס לביצוע ההתחייבות בפועל) ישולם לתובע המיצג בנוסף לשני ימי חג להם
היה זכאי סכום בסך 6,400 ₪ ולב"כ התובע המייצג סכום בסך 29,000 ₪.

5. בהחלטה מיום 4/3/22 ובדיון שהתקיים בפני ביום 24/3/22 הובהר לצדדים כי
התחייבות בעלמא, איננה עולה כדי תועלת לחברי הקבוצה ואיננה מצדיקה את
תשלום הגמול שהוסכם, והוצע לצדדים לגבש מנגנוני דיווח / בקרה / פיקוח
אשר יהיה בהם כדי לשכנע את בית הדין כי ההליך הביא תועלת כלשהי לקבוצה,
באופן שיצדיק את תשלום הגמול ושכר הטרחה.

6. כשבוע לאחר הדיון הגיש התובע בקשה לתיקון כתב התביעה במסגרתה ביקש
להרחיב גדרי הקבוצה באופן שתכלול את כלל עובדי המשיבה בשבע השנים
האחרונות (ולא רק אלו שהועסקו על ידי שולץ).

7. בבקשתו ציין כי מלכתחילה הגביל את הקבוצה לעובדי המשיבה שהועסקו
בשולץ בלבד וזאת בשים לב לכך שההליך כלל גם עילות תביעה כנגד שולץ ועל
מנת שלא לסרב לליצור שתי קבוצות של תובעים/מבקשים בהליך אחד. עוד
טען כי התיקון מתבקש בשלב מוקדם של ההליך, בטרם הוגש כתב תשובה, וכי
יש בתיקון כדי להביא להכרעה בפלוגתאות האמיתיות השנויות במחלוקת בין
הצדדים.

8. המשיבה התנגדה לבקשה. לטענתה הבקשה נגועה בחוסר תום לב ובניצול מידע
שהובא לידיעת התובע אגב מו"מ לפשרה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"צ 66863-10-21

9. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, בהחלטה מיום 1/5/22 קבעתי כדלקמן:

"הגם שמלכתחילה ההליך דנן התייחס לקבוצה מצומצמת של עובדים שהועסקו על ידי המשיבה 2 בשירות המשיבה 1 (בפירוק), הרי שבמסגרת הליכי הפשרה בתיק בחרו שני הצדדים, כל אחד מטעמו, להגיע להסכמות אשר יחולו על קבוצה רחבה יותר של עובדי המשיבה 2.

בנסיבות כאמור, משעה שהסכם הפשרה שאליו הגיעו הצדדים לא אושר, וחלף תיקונו בהתאם להצעת בית הדין, ביקש התובע המייצג להרחיב את הקבוצה נשוא ההליך. המדובר הלכה למעשה בתביעה חדשה, אלא שבשים לב להשתלשלות העניינים בתיק כמתואר לעיל, הרי שראוי לאפשר בירורה בדרך של תיקון כתבי הטענות, בכפוף להוצאות משפט".

10. המשיבה ביקשה להשיג על החלטתי והגישה בקשת רשות ערעור אשר נדונה לפני בית הדין הארצי לעבודה אשר קבע בפסק דין מיום 2/6/22 כדלקמן:

11. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים בכתב ובעל פה ועיינו בכל חומר התיק, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להתקבל, באופן שהבקשה להגשת בקשה מתוקנת לאישור תובענה ייצוגית תוחזר לבית הדין האזורי לצורך שקילתה מחדש, על בסיס כלל אמות המידה שנקבעו לכך בהלכה הפסוקה (ראו למשל בר"מ 4303/12 אינסלר נ' המועצה האזורית עמק חפר (22.11.12)), ומבלי לקחת בחשבון את ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים במסגרת הבקשה לאישור הסתלקות מתוגמלת.

12. שוכנענו כאמור שכן הנמקתו של בית הדין האזורי כפי שצוטטה בסעיף 7 לעיל אינה מתייחסת לכל אמות המידה שנקבעו בפסיקה אלא מתבססת אך ורק על הליכי הפשרה שהתנהלו בין הצדדים מתוך מטרה להביא לידי סיום מוסכם של הבקשה במתכונתה המקורית. הליכים אלה לא הובילו בסופו של דבר לסיום ההליך נוכח החלטת בית הדין מיום 4.3.22, וכאשר במקום המשך המשא-ומתן כפי שמוסכם בין הצדדים בתום הדיון האחרון - הוגשה הבקשה באופן חד-צדדי תוך ניצול הצהרות המבקשת שנכתבו לצרכי הפשרה בלבד. ככלל, הליכי משא-ומתן לפשרה מתנהלים תחת ציפייה הדדית סבירה כי לא ייעשה שימוש בהסכמות או הצהרות הניתנות במסגרתם. משכך, ראוי היה לטעמנו

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"צ 66863-10-21

לבחון את הבקשה על בסיס כלל השיקולים הרלוונטיים ומבלי לזקוף לחובת המבקשת את ניסיונה הכן להביא לסיום מוסכם של ההליך.

13. משהחלטת בית הדין האזורי נשענה כאמור כל כולה על נימוק זה, ומשמצאנו כי קיים קושי בהתבססות עליו, נשמט למעשה הבסיס להחלטה כולה. בית הדין אף ציין כי "המדובר הלכה למעשה בתביעה חדשה", ולמרות זאת התיר את התיקון "בשים לב להשתלשלות העניינים בתיק כמתואר לעיל". משכך, ומשהערכאה הדיונית טרם נתנה דעתה לטיעונים כפי שהועלו על ידי הצדדים ולאמות המידה המפורטות בפסיקה - שוכנענו כי דרך המלך היא החזרת הבקשה אליה לצורך שקילתה מחדש כאמור לעיל.

11. לאחר ששבתי ועיינתי בבקשה לאור הנחיית בית הדין הארצי, דהיינו - בהתעלם מהודעת ההסתלקות שהוגשה, מצאתי כי דינה של הבקשה לתיקון - להדחות.
12. בבר"מ 4303/12 אינסלר נ' המועצה האזורית (22.11.2012) עמד כב' בית המשפט העליון על שלושת האינטרסים שאותם יש לאזן במסגרת ההחלטה בדבר תיקון כתב תביעה / בקשה לאישור:

"על בית המשפט לאזן בין שלושה אינטרסים: האחד, אינטרס מבקש התיקון בבירור טענה אמיתית שלא הועלתה מלכתחילה, ושום לא יותר לו לבררה עלולה להיחסם זכות גישתו לערכאות השיפוט לצורך בירורה; השני, אינטרס המשיב שיריעת המחלוקת לא תורחב שלא לצורך; השלישי, אינטרס הציבור בניצול יעיל של משאבי השיפוט ובכך שבת המשפט ידונו ויכריעו בשאלות השנויות במחלוקת."

13. בפסק הדין נמנו השיקולים אותם יש לשקול בבואו של בית המשפט לבחון את בקשת התיקון באספקלריה המיוחדת של הדיון בתובענה הייצוגית תוך שכב' בית המשפט עמד על מאפייניו הייחודיים של ההליך הייצוגי:

" מאפייניו הייחודיים של הליך התובענה הייצוגית מוליכים למסקנה שיש לאזן בין האינטרסים באופן שונה מאשר בתובענה "רגילה". בעוד שבתובענה רגילה כל בעל דין מייצג את האינטרס שלו-עצמו והמשקל שניתן לאינטרס הציבור מוגבל יותר, בבקשה לאישור תובענה ייצוגית המבקש ובא כוחו מייצגים את אינטרס חברי הקבוצה (שקולם הישיר

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"צ 66863-10-21

נפקד מן ההליך) ובנוסף את אינטרס הציבור במימוש תכליותיו
החשובות של מוסד התובענה הייצוגית. לכן, בעוד שבהליך רגיל דחיית
בקשה לתיקון פוגעת בעיקר באינטרס מבקש התיקון, כשמדובר
בתובענה ייצוגית דחייה של בקשת תיקון פוגעת הן באינטרס חברי
הקבוצה הן באינטרס הציבור. הואיל ולמוסד התובענה הייצוגית
תכליות חברתיות חשובות, שומה על בית המשפט להקנות משקל רב
יותר לאינטרס הציבור בבירור ובהכרעה בתובענות ייצוגיות המגלות
עילה."

14. לטעמי, בהליכים המתבררים בבית דין זה, אשר עניינם באכיפת זכויות
קוגנטיות מכח משפט העבודה המגן, ובפרט מקום שמדובר בקבוצות עובדים
אשר משתייכות לאוכלוסיות מוחלשות, הקביעה כי יש ליתן משקל רב יותר
לאינטרס הציבור על פני עניינם של הצדדים להליך מקבלת משנה תוקף, וזאת
לנוכח פערי המידע ופערי המשאבים המשפטיים בין הצדדים.

15. ודוק, "אינטרס הציבור" כפי שהוא נבחן במסגרת בקשה לתיקון תובענה ייצוגית
מערב אף הוא שיקולים שונים שמובילים לעיתים לתוצאות מנוגדות. כך
לדוגמא, אינטרס הציבור באכיפת משפט העבודה המגן, אשר מכתוב גישה
ליברלית בכל הנוגע לתיקון כתבי טענות איננו מתיישב עם האינטרס הציבורי
שבשימוש יעיל במשאבים שיפטיים, אשר מכתוב גישה מרוסנת יותר, אשר
תמנע הגשת תובענות ייצוגיות בדרך רשלנית ומבלי לבצע בדיקה מתאימה
מראש.

16. בהחלטתי מיום 1/5/22 במסגרתה התרתי לתובע לתקן את כתב התביעה, לא
נעלמה מעיני העובדה כי נפלו פגמים באופן בו נוסחה הבקשה המקורית,
והתרשמתי כי מלכתחילה, בשקידה סבירה ניתן היה לברר את המסד העובדתי
והמשפטי טוב יותר, ואף להגיש את התביעה כנגד המשיבה בהליך נפרד מזה
שנגע לעילות התביעה כנגד שולץ, שהרי מדובר בתביעות נפרדות אשר מעוררות
שאלות משפטיות ועובדתיות אחרות. עוד סברתי כי ראוי היה להקדים להגשת
התביעה כנגד המשיבה הליך של בדיקה ובירור בדבר גודל הקבוצה (עד כמה
המחדל של אי תשלום דמי חגים יחודי לעובדים שהוצבו בשולץ או שמא הוא
משותף לכלל עובד המשיבה) ולהגיש את התביעה בהתאם.

17. בהחלטתי בדבר אישור התיקון עמדה לנגד עיני הודעת ההסתלקות, לרבות גובה
הגמול ושכר הטרחה המוסכמים, אשר שיעורם פי ארבע מסך כל עילות התביעה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"צ 66863-10-21

- 1 לכל חברי הקבוצה. כך אף עלה החשש שמא על אף שאין מדובר בהסתלקות
2 היוצרת מעשה בי-דין, הרי שעצם האיזכור של כלל עובדי המשיבה במסגרת של
3 "הודעת הסתלקות" עלולה ליצור אפקט מצנן מפני הגשת תביעה ייצוגית חדשה,
4 כאשר אין כל בטחון שאינטרס חברי הקבוצה אכן נשמר.
- 5 18. לנוכח האמור, ומשעה שהנחתי מתוך עיון בהודעת ההסתלקות כי אין מדובר
6 בתקלה נקודתית, אשר נוגעת לעובדים שהוצבו בשולץ בלבד, ומשעה
7 שהתרשמתי לכאורה כי שני הצדדים העדיפו את טובתם על פני טובת חברי
8 הקבוצה, מצאתי לאשר את תיקון הבקשה לאישור, תוך שנתתי משקל מכריע
9 לאינטרס של חברי הקבוצה (המורחבת), בעיקר במבט צופה פני עתיד (בשולי
10 הדברים יובהר כי מאחר שמדובר באוכלוסיה קשה לאיתור, ובהעדר מנגנון ידוע
11 אפקטיבי, ממילא סברתי כי עדיף מנגנון הצטרפות מסוג opt in אשר איננו יוצר
12 מעשה בי – דין כלפי מי מחברי הקבוצה שלא זוכה לפיצוי בפועל – מנגנון שהוא
13 עדיף על פני העברת הכספים המגיעים לעובדים לעמותה).
- 14 19. מכל מקום, בהתאם להנחיית כב' בית הדין הארצי לעבודה ובהתעלם מהעולה
15 מהודעת ההסתלקות, הרי שבנסיבות שנוצרו אין כל יסוד להניח כי עובדים
16 שהוצבו על ידי המשיבה במקומות אחרים, שלא בשולץ לא קיבלו דמי חגים
17 (כולם/חלקם/רובם).
- 18 משלא הוכח אף לא בראשית ראיה כי המחדל בתשלום דמי חגים אירע גם ביחס
19 לעובדים אחרים של המבקשת, הרי שלא מתקיימת הצדקה לתיקון על פי
20 המבחן הראשון (שתתברר בפני בית הדין השאלה האמיתית הטעונה הכרעה).
21 לדידי, אם נתעלם מהליכי המו"מ ומהטעמים שהובילו להודעת ההסתלקות כפי
22 שהוגשה, ומשלא הובררה התמונה העובדתית לאשורה, אף אין ליחס למי
23 מהצדדים חוסר תום לב, זאת מעבר להתרשמות כי מלכתחילה ראוי היה לקיים
24 בדיקה ולכלול בבקשה את הקבוצה המלאה הרלוונטית לדיון.
- 25 20. לנוכח האמור לעיל, הגם שבקשת התיקון הוגשה בשלב מוקדם של ההליך,
26 בטרם הוגש כתב התשובה, הבקשה איננה מבוססת כדבעי ברמה העובדתית
27 אלא שהיא נשענת על מידע שבהתאם להחלטת בית הדין הארצי לעבודה אין
28 להביאו בשיקול הדעת.
- 29 21. לנוכח האמור לעיל, לאחר ששבתי ובחנתי את הבקשה, בהתאם לעקרונות
30 שהתווה בית הדין הארצי לעבודה - מצאתי כי דינה להדחות.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"צ 66863-10-21

22. בנסיבות העניין ובשים לב לסכום ההוצאות שנפסק בהליך הבר"ע, לא מצאתי

להוסיף על סך ההוצאות שנפסק על ידי בית הדין הארצי לעבודה.

23. החלטה זו מבטלת את ההחלטה מיום 1/5/22.

24. כתב תשובה לבקשה לאישור יוגש עד ליום 28/9/22.

25. לעיוני ביום 29/9/22.

ניתנה היום, כ' סיוון תשפ"ב, (19 יוני 2022), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

אופירה דגן-טוכמכר, שופטת

